

**Секція 1. ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ І ГОСПОДАРСЬКА ПРАКТИКА:
СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ВЗАЄМОДІЇ**

**СТВОРЕННЯ КЛІМАТУ ІННОВАЦІЙНОСТІ В ЕКОНОМІЦІ
УКРАЇНИ**

Волошенюк В.В., ДВНЗ «НГУ», м. Дніпропетровськ

Створення клімату інноваційності й конкурентоспроможності в економіці забезпечується такими інститутами, діяльність яких спрямована на підготовку людського капіталу та сприятливого інформаційного середовища для проведення інноваційної діяльності; які безпосередньо приймають участь у процесі створення, комерціалізації та використання нового знання; які спрямовані на забезпечення інноваційної діяльності матеріальними ресурсами. У світі початкова межа інновативності економіки визначається на рівні 40%, тобто рівні впливу на економічне зростання, який забезпечується за рахунок вагомих результатів науки та їхнього технологічного застосування. Інновативність же вітчизняної економіки не перевищує 10-12%.

Інноваційний статус української економіки ґрунтується на складових, серед яких можна виділити: наявність кваліфікованої робочої сили і якість вищої освіти. Україна має дуже високий показник (0,94) індексу рівня освіти – майже як країни ОЕСР – увесь світ – 0,77– країни ОЕСР із високим рівнем доходу – 0,98. Досить Україна має високий інноваційний потенціал в таких галузях, як оборона промисловість, енергетичне атомне машинобудування, авіаційне та енергетичне турбінобудування, технології зверхвисоких частот, кристалічні матеріали для мікроелектроніки, сонячної енергетики.

Разом з тим, рівень розвитку високотехнологічних виробництв в Україні залишається досить низьким: частка витрат на дослідження і розробки становить 0,38 % до ВВП, за поточним індексом конкурентоспроможності Україна посідає 82 місце серед 142 країн світу, частка високотехнологічної продукції у товарному експорті становить 0,9%.

Технологічні зрушення об'єктивно не можуть відбуватися рівномірно у всіх галузях економіки. Враховуючи досвід розвинутих країн Україні необхідно визначити національні пріоритети науково-технічного розвитку (базові галузі), застосування яких забезпечить поширення нового технологічного укладу в масштабах всієї економічної системи і за рахунок механізму позитивних зворотних зв'язків стимулювати зміни структури економіки у цілому та створення ринку інновацій та інженерно-технічних нововведень для інших галузей економіки.

Вирішувати проблему інноваційного оновлення економіки без участі держави та значного перерозподілу ресурсів в науково-технологічний розвиток, створення працюючих технологічних парків, розвиток венчурного бізнесу як складової інноваційного розвитку економіки України неможливо та й не ефективно. Інноваційні засади розвитку економіки можуть бути зведені лише

на системній основі, тобто на врахуванні всіх факторів у їх взаємодії. Очевидно, що за допомогою інформаційних технологій необхідно виявити пріоритетні напрями впровадження інновацій, залучивши до цього процесу всі верстви суспільства для створення високоефективної динамічної національної економіки.

Створення інноваційного клімату в економіці повинно передбачати наступні кроки: підтримка та розвиток експортних галузей економіки, не отримання роялті за високотехнологічні розробки, а відбудова власного експортного потенціалу за підтримки держави та бізнесу шляхом запровадження системи пільгового оподаткування, податкового стимулювання на придбання та впровадження нових технологій, пільгового режиму амортизаційних відрахувань та інвестиційного кредиту, державного страхування кредитів для інноваційних підприємств. По-друге, це вибір і підтримка державою високотехнологічних підприємств шляхом збільшення інвестиції у нові технології та розвиток інноваційного бізнесу при збереженні домінуючої ролі приватного бізнесу в їх освоєнні та вирішенні довгострокових соціально-економічних проблем їх розвитку (соціальний захист, пенсійна система, охорона здоров'я та екологічні складові).

Strategie finansowe małych i średnich przedsiębiorstw w Polsce.

dr hab. Krzysztof Safin, prof. WSB

Jedną z podstawowych determinant zachowań rynkowych MSP jest permanentny (niemal systemowy) problem finansowy. Jest on wynikiem nie tylko splotu uwarunkowań zewnętrznych (utrudnionego dostępu do komercyjnych źródeł finansowania), lecz bardzo często pewnej filozofii właścicieli (menedżerów). Jak wynika z obserwacji polskich MSP nie przynoszą istotniejszej poprawy sytuacji wdrażane fundusze i programy pomocowe finansowane ze środków UE. Można obserwować bardzo często wręcz obojętność na próby finansowego wzmocnienia ich działań.

Ten dysonans pomiędzy wysiłkami władz publicznych i ponoszonymi nakładami a osiąganymi efektami dowodzi głównie słabego rozpoznania zachowań i oczekiwań MSP. Brak analizy zachowań strategicznych, w tym finansowych jest tu bardzo kosztowny. Wydaje się więc nie tylko interesująca poznawczo, ale ważna z praktycznego punktu widzenia próba rozpoznania finansowych filozofii (strategii) polskich małych i średnich przedsiębiorstw.

Ten rodzaj eksploracji wymaga rozpoznania w ogóle podstawowych decyzji i zachowań długookresowych MSP. Wydaje się bowiem, że filozofia finansowa jest także w odczuciu (intuicji) MSP pochodną przyjętej ogólnej filozofii działania.

Najnowsze badania prowadzone na ogólnopolskiej próbie wykazują, że „(...) przedsiębiorcy rzadko widzą sens i cel istnienia firmy, głębszy niż tylko zapewnienie strumienia przychodów ze sprzedaży lub zysków. (...) W rankingu wskazywanych